

הקדוש ברוך הוא שעתדים ישראלי לעמוד על הר סיני לקיים את הברית הזאת, לא התקיים העולם (מה). רבי חזקיה אמר, כל מי שmorphה על חטאו, הקדוש ברוך הוא מניה לו ומוחל לו על חטאו.

בא ראה, כשהברא הקדוש ביריך הוא את העולם, עשה ברית זו והעמיד עליה את העולם. מניין לנו? שבחותך (בראשית), בירא שית. וזה הברית שהעולם עומד עליה. שית שמננו שופעים ויזאים ברכות לעולם, ועליה נברא העולם. ואדם עבר על הברית ההזונה והעבירה ממוקמה (פס"א מעמי). הברית זו נרמזה באות יוד', אות קתינה עקר ויסוד העולם.akasholoid בן, הוזה על חטאו וקרא שמו שית, ולא הזכיר בו יוד' להיות שית, משום שעבר עליו. ולכן הקדוש ברוך הוא מקאן] ממנה שמל את העולם, והתייחסו כל דורות צדיקי העולם (משת).

ובא וראה, כשהעמדו ישראל על הר סיני, נכנס בין שמי האותיות הללו סוד הברית, ומהו? ב"ת. נכנס בין שמי האותיות שגשגו, ונמן אותה לישראל. וכשנכנסה ב"ת, סוד הברית, בין שמי האותיות הללו, שם ש"ין פ"יו, [נכון] ונעשה שבת, כמו שנאמר (שמות לא) ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורותם ברית עולם. כמו שהיא ראשית העולם להתייחס בהם כל דורות העולם משתי האותיות הללו ש"ת, היו תליים עד שפתחן העולם בראשו ונכנס בינויהם הברית הקדוש, ונתקנו בשלימות ונעשה שבת.

כאמ' עברו ברית. ולא מל' דגלי קמי קדשא ביריך הוא דזמיןין ישראל לקיימא על טורא דסני לקיימא hei ברית, לא אתקיים עלמא (ז'). רבי חזקיה אמר כל מאן דאודי על חטאייה, קדשא ביריך הוא שביק ליה ומחיל על חביבה.

הא חזי, בירא קדשא ביריך הוא עלמא, עבד hei ברית וקיימא עליה עלמא. מנין דכתיב (בראשית) ברא שית, דא ברית דעלמא קיימא עליה. שית דמגיה נגידין ונפקא ברקאנ לעלמא ועליה אתררי עלמא. ואדם עבר על hei ברית וא עבר ליה מאתריה (כ"א מעמי).

hei ברית אהרמיזת בא' י"ד את זעירא עקרוא ויסודא דעלמא. ביר אולד ביר, אודי על חטאו וקרא שמיה ש"ת. ולא אזכר ביה יוד' למחיי שית, בגין דעבר עליה. ובגין כה קדשא ביריך הוא (מהכא) מיגיה אשתייל עלמא וattiיחסו כל דרי זכהה דעלמא (משת).

והא חזי, ביר קיימו ישראל על טורא דסני, עאל בין תרין אתוון אלין ר'א דברית. ומאן איהו ב"ת. עאל בין תרין אתוון דאשתארו ויהיב ליה לישראל. וביר עאל ב"ת ר'א דברית בין תרין אתוון אלין דאנוון ש"ין תי"ו (על) וattiיחדו שב"ת. כמה דעת אמר, (שמות לא) ושמרו בני ישראל את השבת לדורותם ברית עולם. לעשות את השבת לדורותם ברית עולם. במא דהוה שיריתא דעלמא לattiיחסא בהו כל דרי עלמא מאلين תרין אתוון ש"ת הוו תלין עד דאשכלל עלמא כדקא יאות ועאל בינויה ברית קדישא ואשכלל בשלימו וattiיחדו שב"ת.

אמר רבי יוסף, אלו שמי האותיות הלו נתקנו באות ב'ית, ובשערי האותיות למפרע מיום שנולד שת, ח'רו האותיות בכל דור ודור עד שהגינו ישראל להר סיני ונתקנו.

אמר רבי יהודה, למטה ח'רו. ובכל דור ודור היה מהבק העולים באותיות ולא מתיישבים במקומם. כשהונתנה התורה לישראל, הכל נתקנן נא כל האותיות נתקנו. רבי אלעזר אומר, בימי אנוש היה האנשים חכמים בחכמה של כספים וכסמים וכחכמה לעצר את חילות השמים. ולא היה בן אדים מיום שיצא אדם מגן עדן והוציא עמו חכמה של העלים של האילן שהתעסק בה. שהרי אדם ואשתו, ואותם שיצאו מפניהם עד

שבא אנוש, עשו אותן.

בשבא אנוש, ראה אוטם וראה את חכמתם ממנה (ס"א משטה) את העליונים, ועצקו בהם ועשו [ב朴实] מעשיהם וכשפים וקסמים ולמדו מהם, עד שהחפשה אותה חכמה בדור המפורסם. וכלם

היו עושים מעשים להרע.

והיו מתחזקים כלפי נח באותן חכמאות, ואומרים שלא יכול דין העולם לשפט עליהם, שהרי הם עוסים חכמה לדוחות את כל אותם בעלי הדין. ומאנוש התחילה כלם להתעסק בחכמאות הלו. וזה שכתביב אז הימל הלו. לקרא בשם המשם.

רבי יצחק אמר, כל אותם צדיקים שהיו ביניהם אמר אותו הדבר, כלם היו משפטדים למחות בהם (נ"א בר שלא עינשעלת), כמו ירד מתושלח וחנוך, ולא יכולו עד שהחפשו רשיים המזרדים ברובונם, ואמרו (איובכא)

אמר רבי יוסי אלין תרין אתון אשפקללו באת ב'ית ובכדר אתון למאן מן יומא דאתיליד שת אהדרו אתון בכל דרא ודרא עד דמטי ישראל לטורא דסני ונטקנו.

אמר רבי יהודה לסתא אתדרו. ובכל דרא ודרא היה גפני עלמא באטון ולא מתישבין בדורותיהם. כד אתי habitats אוריה תא לישראל אתפקן כלל (נ"א אתון כלחו אתפקנו) רבי אלעזר אומר בימי אנוש היו חכמים בני נשא בחכמה דחרשין וкосמין ובחכמה לא מעצר לחילוי דשמייא. ולא היה בר נש מיומא דנק אדם מגנטא דעתן ואפיק עמיה חכמה דטרפי אילנא דאשפצל בה. דהא אדם ואתתיה ואנון דנקו מגיה עד דאתא אנוש, שביקו לה.

בד אטא אנוש חמא לוון וחמא חכמתהון משנין (ס"א משטה) עלאין. ואשפדר בהון ועבדין (כח) עבידתין וחרשין וקוסמין ואוליפו מנהון עד דאתפסת ההייה חכמה בדרא דמלול. וכן היה עברי עבידתיהם לאבא שא.

זהו מתפקפי לגבי נח באנון חכמתן. ואמרי דלא יכול דין דעלמא לאשראה עלייהו, דהא אנון עברי חכמה לדחיה לכל אנון מארי דינא. ומאנוש שריאו כלחו לאשפדר לאילין חכמתן הדא הוא דכתיב אז הפל לקרא בשם יי.

רבי יצחק אמר כל און זפאי דהוו בהו לבמר בהוא דרא, כלחו הוו משפטדי למחאה בהו (נ"א בין דלא אהענשו עלייהו) כמו ירד מתושלח וחנוך. ולא יכולו עד דאתפסטו חמיבין מרדי במאיריהון